

Soch cristiana; jo en los ciris
 tinch fixos mos pensaments;
 pero aquet traje no es propi
 per visitar monuments.

Copia fot. de A. Espluga.

De dijous á dijous

LO NOU ARCALDE

Si acás algún de mos estimats llegidors, té noticia d'una col'ocació ab poca feyna y ben pagada. li agraahiré que m'envihi un recado... No es per mí, no... Gracias á Deu estich ben col'ocat, sense vanagloria meva ni perjudici del país... La col'ocació que imp'oro. es per l'excelentíssim Sr. D. Manuel Planas y Casals que si 'ls meus informes no menten, es'á decidit á plegar lo ram de *munyidor* electoral. en vista de que 'l sant se li ha girat d'esquena. Després de col'ocar al cap de casa, ja tractarém de buscar feyna al seu germá Pepet qu' está en vaga també del ofici de diputat perpétuo y luego procurarém col'ocar al famós D. Marcelo, en un lloch productiu y apropiat á sas condicions visuals, com per exemple: *vista d'aduanas.. cego.*

Si senyors; la santíssima trinitat *pantorrillesca*, que tant de temps ha estat fentnos la *santíssima*, ja ha anat de corcoll gracias á la empenta del Doctor Robert qu' ha demostrat ser expertíssim en cirurgia... política.

La trinitat *pantorrillesca* era un pop immens que ho arramblava tot, ab llev y contra llev. Ficát lo *monstre* en lo cassino de la Rambla de Sta. Mónica, tenia 'ls tentáculs extesos per tota la ciutat y ab sos mil xucladors asfixiava, re'orcía y triturava qualsevol obstacle, embortantsen la *sustancia* á la bossa. Donchs bé, lo Doctor Robert fent feyna de destraler, li ha tallat tots 'ls tentáculs ¡doscents arcaldes de barri! reduhintlo poch menys qu' á la impo'encia.

De passada, li ha pegat una burxada á la bossa y per la burxada s' ha comensat á escolar lo monstre. D' aquí la defecció del *barberillo* de Sans y dels que l'acompanyan. Y ab unas quantas estocadas per l'istil no ha de serli difícil á l' arcarde barceloní, deixar al *pop pantorrillesch* sense ánima per piular y allavors poca feyna li costará girarli la bossa y ensenyar la pell al poble barceloní, ab un lletrero que digui: *Aquí fué... lo caciquisme.*

Aixis donchs; sapiguent que la *trinitat pantorrillesca* está que treu foch pe 'ls caixals, á punt de tirar lo barrret al foch y á punt també de plegar lo ram, es per lo que solicito un empleo (ab poca feyna y ben pagada) á fi de ocupar l'activitat de tres germans enviats á captar en la flor de sa joventut. Mentres dos d'ells trovin ocupació está la situació salvada; l'altra ja s' conforma á exercir de cego, ab en Samaranch de *lazarillo*.

*
**

Deixant ara la metàfora, y entrant á tractar en sério la gestió arcaldesca del Doctor Robert, es opinió general que 'l nou arcalde resulta l'home que Barcelona necessitava.

Fins ara totas las midas presas per ell, han produhit molt bon efecte en la opinió imparcial.

La degollació d' ignoscents... arcaldes de barri, ha sigut fins avuy la mes discutida, pero ben sospesada sa eficacia electoral y tota vegada que aquells no eran tan *ignoscents* com semblavan, la opinió, ha vist ab entusiasme la energia y rápides com lo Doctor Robert s' ha tirat á fondo dels Planas y Casals. trayentse del devant

al mateix temps una colecció de *formiguetas*... benéficas.

Bona proba de que la opinió está al costat del arcalde, n' es la concurrencia qu' acut actualment á las sessions de' municipi. Pocas vegadas s' havia vist al poble, dur fins al saló de Cent la veu cantant y avuy pot dirse que no so's hi porta la veu cantant, sinó també 'ls punys pegants.

Sense anar mes lluny, la mostra d' aquest estat de caldejament popular, la tenim en la sessió del passat divendres.

Los regidors, fills de la *santíssima trinitat* y elegits á sa imatge y semblansa, havian establert lo buyt entorn del Doctor Robert, á l' objecte de marejarlo y d' aburrirlo... Pero en cambi, 'ls marejats foren ells y per poch lo públich (si no intervé 'l Doctor Robert) 'ls hi fa aburrir la venera á cops de tranca.

En Gallard que es una especie de Samaranch (pero ab mes *mónita*) fou lo designat per parar los peus al arcalde, mes lo Doctor Robert, li ventá uns quants cops de massa al cap. que 'l deixaren tan encastat á la poltrona, que no semblava sinó que l' asiento fos d' aygua-cuyt.

A n' en Samarranch s' encarregà de *lidiarlo* 'l poble y per mes que 'l *bitxo* 's presentava voluntariós y demanant guerra, li clavaren algunas banderillas de foch y luego... al *corral*. Y sort tingué de que l' enviessin al *corral* perquè 'l públich del *tendido* 's volia llençar á la *plassa* y ja 's veyan brandar punys y bastons en l' avre y al ó anava á finir com lo rosari de l' aurora si 'l *que volia vendres 'ls jegants* continúa fentlos, cinch minuts mes.

*
**

Per de prompte, la entrada de' Doctor Robert á la Casa Gran ja ha donat resultats, encara que no tots 'ls que donará en lo successiu quan compti ab un Ajuntament que 'l secundi. De primer antuvi tota una fornada de *celadors* han deixat de *celar*... la cayguda de la nómina cada fi de mes. S' han tallat molt las alas á las *cusinas* de certs concejals que 's ficavan per Casa de la Ciutat, com per terreno propi. Los empleats del municipi s' han vist contrets á lo que per ells constituheix la mes grossa de las novetats ó siga; á treballar y á no fer festas. La companyia de tranvías Morris ha rebut ordres conminatorias molt terminants y precisas per evitar desgracias. La dels tranvías de Sans, ha fet en vintiquatre horas, lo que no havia fet en vint anys: pendre midas per' que 'l balcó de la casa n.º 93 del carrer del Hospital, deixi d' escapsar caps de barcelonins y al tras y altras ordres que de moment no recordém, pero qu' han fet que 'ls quinze dias de vara del Doctor Robert, hagin sigut mes beneficiosos que 'ls deu anys de regnat de tota una dinastia d' hetxuras *pantorrillescas*.

Y un sol rasgo pinta á l' home. Lo Doctor Robert ha renunciat per obras de beneficencia los quatre mil duros que té assignats l' arcaldía per gastos de representació!

¡Ni mes ni menos que 'ls Gallards, Samaranchs, Lla-ves, Grieras y Companya!

Lo que no s' esplica, es la forma insolent y brutal com la premsa madrilenya está tractant al Sr. Robert, y tampoch se comprén lo móvil qu' anima aquest *delirium tremens* de «El Nacional», de «El País», de «El Correc» y de tots los periódichs de la Cort que están FENT VERDADER SEPARATISME al ocuparse d' una persona honrada, potser la única qu' hem vist per aquí de desde fa molts anys, ocupant càrrechs públichs.

Inspiran llàstima y compassió las beneyterias y surtidas de tó d' aquesa colla de galifardeus de la poma que covan en las reduccions madrilenyas. Fins ara la conducta del Sr. Robert en l' arcaldia ha consistit en fer administració honrada y en preparar lo terreno d' unas eccionés veritat. ¿Es qu' aquets embruta-papers de Madrid, creuen qu' es separatista, l' administar be y molt patrióich saquejar al poble á mansalva? ¿Es que aqueixos escriptors *xulapons*, entenen per anti-espanyol un sufragi veritat y creuen qu' es molt... nacional estar vot y robar actas?... Es que aqueixos polítichs

dels Madriles, opinan que s' ha de tallar ab una repressió cruel, tot lo que tendeixi á regenerar de debó aquest pais embrutit per la politica bissantina y pe 'l caciquisme? ¡Si senyors; es precis que 'ns en'enguem y separém bé 'ls terrenos. Fins ara la gestió del senyor Robert en l' arcaldia barcelonina ha sigut expressió fidel dels desitjos de Barcelona y fins de Catalunya sencera; en sa conducta ningú hi ha vist encara lo separatisme qu' á Madrid pregonan. Sobran, donchs, las saludables advertencias al govern, porque se 'l dimiteixi ó se 'l separi.

En cambi Barcelona y Catalunya senceras han vist en el nou Arcalde un home honrat y enérgich, un campeó de la moralitat administrativa, un *neutre* que ho fa molt be. Lo Sr. Robert è al costat á tots sos concitadans. No mes te enfront als cacichs y als seus derivats.

Si 'ls periódichs de Madrid fan lo joch de's Planas y Casals, Grieras, Samaranchs, Gallards y... *tutti quanti*, consti qu' es la premsa madrilenya la que es á portant á cap una verdadera campanya separatista.

BERTRÁN DE L' OS.

¡Caritat per un malalt, perque hi ha massa salut!

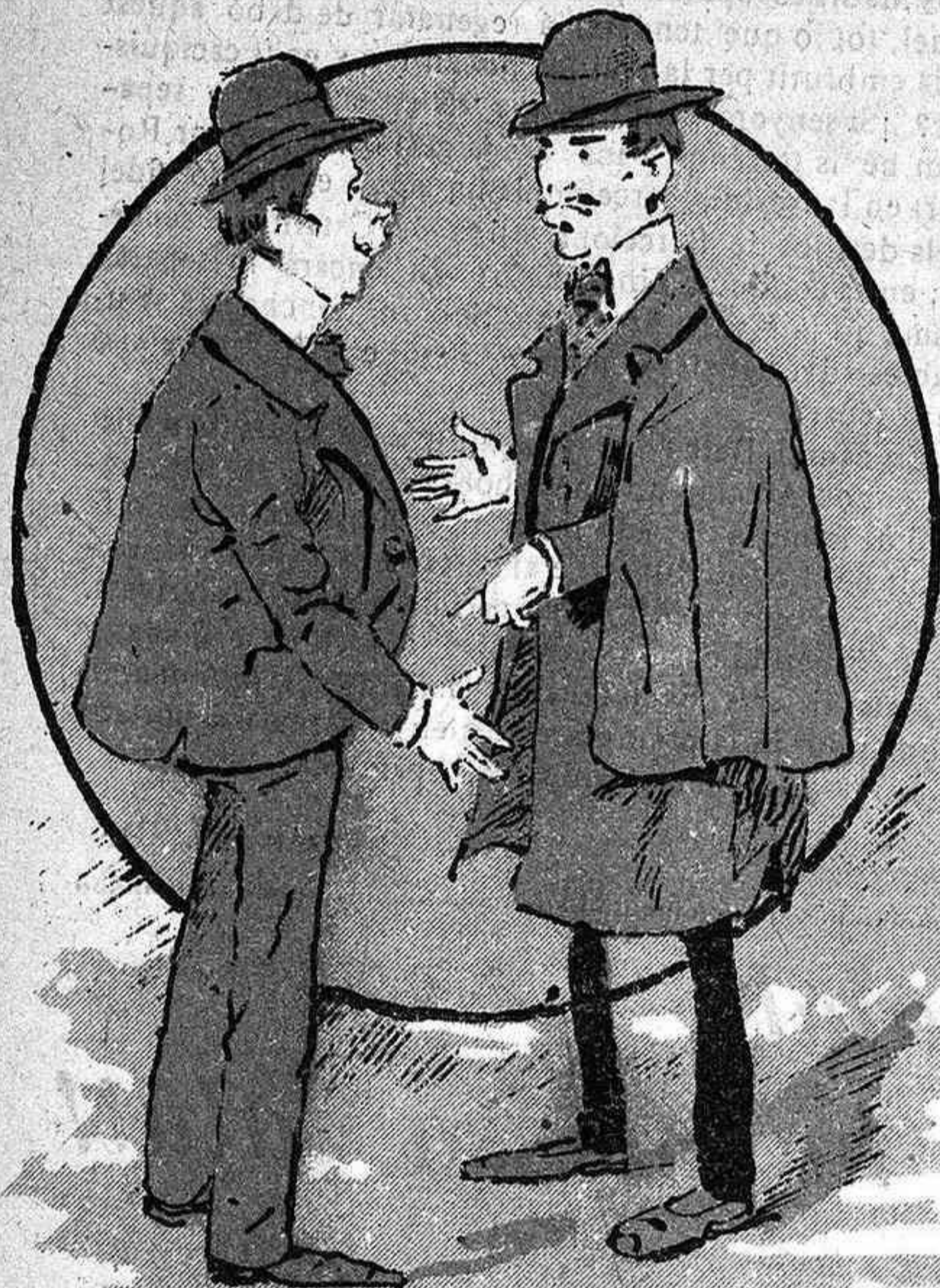
AIXI un metje s' esclamava
desesperat y aburrit
de veure ningú 'l cridava,
y que qui malalt estava
sols era ell, de consumit.
—¡Aixó es vida! ¡Y ca ha de sé!
¡Aixó es viure! ¡No senyó!
¡Es mentida, aixó no es rel!
¡Si jo ja no se que se
puig tothom quasi esta bó.
¡Si no 's troba per remey,
ni per remey, un malalt!
¡Aixó vaja no es de lley
tanta salut, va formal,
m' esté ocasíonant molt mal.
Dos anys atrás, alló si
que dava gust. O *diffteria*,
ó 's perdian del sagí
ó tifus, verola, es di
que hi havia feyna seria
A las horas de despaig,
á casa era un bat-y-bull
—Jo soch primer, senyor Gatg!
—¡Si no cuyta jo m' en vaig!
—¡Senyó metje, mirim l' ull!
—En 'quet nás no se que hi tinch!
—¡Vegi curim las enginas!
—¡Veul' aurella, 'm fá *rinch*, *rinchl*!
—¡Senyor Doctor jo aquí vinch,
perque 'm fan mal las botinas! —
Es di: era una professó
de gent, que per res anava

à trová al *senyo Doctò*
y de *vuyt rals* .. no dich jo
si 'n tocava y retocava.
Consultas y operacions.. ?
en tots moments y ocasions
s' en feyan un disbarat.
Desgracias...? Aixó es probat
n' hi havian sempre á trompóns
Algún bras trencat; un tall,
algún que 's tornava lero,
ó qui al punt de fe un badall
s' empassava coll avall
una escombra, ó un candelero.
Y es clar. Tot aixó era cosa
que à mi 'm donava feyneta;
ja se sab: dificultosa;
pero facil ó costosa
m' hi guanyava la videta.
Calculin..., y no es engany.
Las casas Llonoff y Krepptas
travallavan ab afany
fent tinta y paper tot l' any
per mi sol, per fer receptas.
¡...Mes ara...! ¡Pobre de mí...!
Ab dos malalts y ab prou feynas
tot l' any m' haig de mantení.
Fins de no serias servir
se 'm fan bolets á las eynas,
y la ciencia, com un vent
que n' ix d' un bot reventat
'm va marxant lentament
y ja ho veig, vindrá un moment
que seré un ase acabat.

Y allavors conflictes grans
poden arrivà á sortir
puig potsé que errant mos plans
mataré als sans y als no sans
(per mes qu' ara ja 's sol dir)
Jo no se que ferhi puch
per eixir d' aquet conflicte;
ho confesso hi soch un ruch
y no es pas no apuri 'l such
del cervell, en rumiá adicte
No anem mes lluny: l' altre dia
á un senyó que *per etzar*
va agafá una pulmonia
vaig receptor... ¡qui ho diria!
dotze banys d' avgua de mar.
Escuso haverlos de dir
que aytal senyó. (un tal Baldiri)
del llit prompte va sorti
y 's va curà. ja ho crech, si,
pro per durlo al cementiri.
Aixís es, que, si tan dura,
dura esta crisis així
à mi ¡trist! ja se 'm figura
y mes dich, cosa es segura
que 'ls metjes, jo al menos si,
hauré d' anar de portal
en portal captant, perdut,
y cridant pera mon mal,
«¡Caritat per un malalt
perque hi ha massa salut!»

G. VALLSMADELLA

MENUDALLA

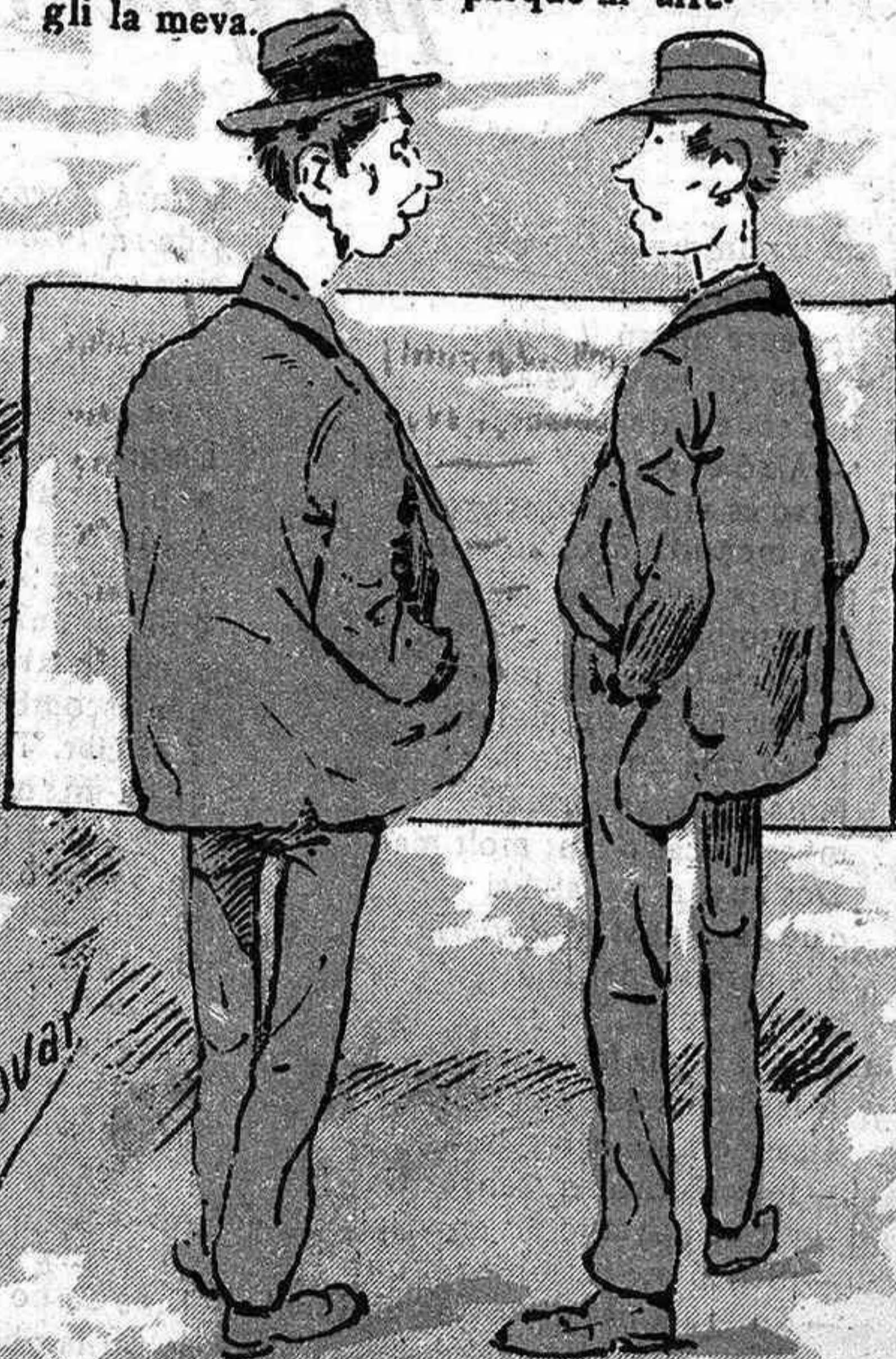
—M' hi fet silvelista, noy,
—¿No eras d' en Planas, Pascual?
—Ho era... però l' abandono
fins que torni á pujar dalt.

—Mira, noya, per allí passa 'l doctor
Robert. Si logra adobar la caixa del
Ajuntament, lo cridaré perquè m' arre-
gli la meva.

—Aquesta tarde seguiré tots los mo-
numents. Ara mana 'l general cristiano
y per' fer fortuna.s' ha de ser beata.

— Vaja, que 'ls desocupats ja hem trobat una di-
versió gratuita las sessions que 's celebran al Saló de
Cent. Pera la que vé ja m' hi fet una llista de piropos
per tirar á n' aquell concejal
—¿Deuhen ser escullits!
—Mira, la llista comensa per enterra morts y
acaba per ll...

SEGUINT MONUMENTS

—Un home hermós sempre troba
donas que valen la pena...
Vaig seguint á una morena
que 'm sembla qu' es peix al cove.

LO DIJOURS SANT DEL TENDER

LLORENS—va dir la Sra. Paula al seu marit— demá 'ns mudarém y anirém á seguir monuments, perque tinch reparat que no mes van bé las tendas quins amos no s' apartan de las prácticas religiosas. Mira, la tendera de la cantonada com progressa, perque cada matí va á missa y combrega un cop cada setmana. Ella 'ns ha prés la millor parroquia del barri. Mossen Matonets, Don Pere, la Sra. Mónica, y totas las personas cristianas se proveheixen á la seva tenda. En cambi nosaltres no mes tenim militars y empleats que sempre van á fiar, y 'ns clavan cada *gep* qu' aviat haurém de plegar la botiga y ficarnos al Hospici. Es clar com que á nosaltres las personas reposadas nos tenen per heretjes!

—Paula, jo no vaig á la iglesia á clavarme cops de puny al pit perque tinch massa feyna á casa, pero ja sabs que soch incapàs de fer mal á ningú. Dono nou unsas, per una lliura, es vritat, pero aixó ja es una costum tan arrelada que 'l que no s' hi enmotlla sembla que fassi un mal paper devant de la societat.

—No mes faltaria que donguessim lo pés. Allavors si que la pujariam drete la paret. Pero ¿veus? si anessim á missa, podriam donar lliuras de sis unsas, sense que 'ls parroquians s' queixessin, perque las personas religiosas hasta quan roban semb la que fassin un favor. Jo t' asseguro que á la gent rica del vehinat li farà molt bon efecte veurens tancar la botiga pera anar á seguir monuments.

—Pero, Paula ¿quin vestit nos posarém? Haurém de fernos roba.

—No n' hi ha necessitat. Tu, ab la levita de quan vam casarnos anirás fet un pimpollo y jo ab lo vestit de seda de las nostras bodas, semblará que 'm tregui vint anys de sobre.

—Lo que penso, Paula, es que tant tu com jo 'ns hem engrossit molt, y que 'ls vestits que dius, que á la torsa han de venirnos estrets, nos lligarán los moviments. Pero, en fi, ja que dius qu' aixó ha de fer bon efecte á la gent rica del vehinat, y un hom' ha de ser esclau del negoci, vestimnos com vulguis y aném allá ahont t' acomodi.

Lo Dijous Sant á la tarde, 'l Sr. Llorens y la senyora Paula van treure de la calaixera 'ls vestits que feya vint anys no s' havían passejat pe 'ls carrers de Barcelona, y van sutrir la mes gran de las decepcions.

La levita y 'ls pantalons d' ell, á pesar del pebre que hi havia dintre de la calaixera, estavan arnats y lo qu' era encare pitjor: la levita li venía tan estreta que li privava 'ls moviments dels brassos y 'ls baixos dels pantalons, com per favor se li quedavan á quatre dits del tornell. No mes li faltava al Sr. Llorens, que l' haguessin fet ballar ab un fil com á

n' aquets ninots que son l' alegría de la quitxalla.

En quant á la Sra. Paula, feya tan fástich com lo seu marit. Semblava una figura arrancada d' un romanso del temps d' Espartero.

Lo Sr. Llorens, qui veyá agravarse la seva situació per las botinas que li apretavan los ulls de poll y pe 'l coll planxat que li apretava la *nou*, hasta 'l punt de ferlo enrahonar ab tanta pena com si hagués tingut un os entravessat á la gola, volía quedarse á casa, despreciant lo favor que poguessin dispensarli las personas ricas del vehinat, y sols va accedir á acompanyar á la seva *costella*, quan aquesta va dirli, que si no li donava lo gust que desitjava, se menjaría mitja dotzena de capsas de l' Arrendataria, qu' encara que contingan pochs mistos, son lo suficient pera fer entregar l' ánima al Criador á qualsevol tendera.

Com pe 'ls carrers may faltan tranquils capassos d' esbrincar als tenders que segueixen monuments, lo Sr. Llorens y la Sra. Paula foren objecte d' una pila de piropos, que copiém á continuació pera que al curiós lector no li entrin may ganas de fer estacions ab la seva senyora, vestits segons la moda de vint anys enrera.

Mestre-cridava un-baixevos los pantalons, que — la riera está aixuta.

—Jove—deya un altre—digueu al vostre pare qu' us vesteixi de llarch, qu' aqui no s' estila la calsa curta.

—¡Minyò—exclamava un tercer-baixeu lo cap, qu' ab aquet encarcament de coll, sembla qu' us vagin á dar garrot.

—Bon mosso—afegía un altre—ja m' explicareu com se fá per ferse levita y pantalons d' un cedás vell.

—Caballer—feya un desvergonyat—¿que teniu por de passavos, que porteu 'l cos ab tanta ventilació!

Referintse á la Sra. Paula deyan:

—¡Espresions al general Bum-bum!

—Vagi depressa á casa un pastisser, qu' ara qu' es prop la Pascua, per dalt d' una mona no t' preu.

—Quan estigui desenfeynada passi per casa, que la meva avia pendrá patró d' aquesta vestimenta.

—Senyora, tráctila bé á la seva modista.

—Arrivís á LA TOMASA, qu' en Llopart li donará diners per treureli 'l retrato.

Ja m' ho pensava —deya 'l Sr. Llorens—que seríam la riota del públich. Lo vehinat no 'ns tindrà per heretjes, pero 'ls que 'ns veuhen nos prenen per ximplés.

—No 'n fassis cas, que 'ls que 'ns esvalotan, son quatre beneyts que volen divertir-se.

Al sortir de la iglesia del Pí, lo senyor Llorens va portarse la ma á la butxaca de la hermillilla y vegé que li faltava 'l relotje. Un senyor acabava de donarli una empenta, y ja era proba suficient: ell havia de ser lo lladre. Furiós va tirarse sobre 'l senyor, y per mes qu' aquet repetía qu' era innocent

va estar descarregant cops de puny sobre la seva cara, fins que va arribar un municipal.

Conduhits agressor y agredit al Jutjat, va resultar que 'l senyor, qu' havia quedat fet un Sant Llatzer, era cosí del jutje de guardia, y una bellíssima persona.

Inútil dir que 'l tender no va anar á Roma per la penitencia.

Després d' haver quedat detingut tota la nit al calabosco, va tenir d' abonar trenta duros pe 'ls desperfectes ocasionats al cosí del jutje: deu pessetas per cada cop de puny, ja que l' agredit va declarar

que n' havia rebut quinze.

Es més, mentres lo Sr. Llorens y la Sra. Paula seguían monuments, los amichs de lo agé, entraren á la tenda per la porteta de la escala, y s' en portaren dos pencas de cansalada y un paper de plata.

Per aixó, ara quan al Sr. Llorens li preguntan si anirá á fer estacions, contesta rabiós:

—¡Primer m' escanyi! Los tenders, quan estém en caràcter, es quan veném mongetas cuytas.

A. GUASCH TOMBAS.

SETMANA DE PASSIÓ

*Salmodia brèu que 's trova — en' una Biblia nova —
de Mossen Fivaller Battle y Doctó.*

—DILLUNS SANT—

Segons lo salm del día:
«Desenvaina la espasa
y tréu d' aqueixa Casa
á tanta pilleia».

Eix salm, ab accent nob'e
y ab lo cor ben obert,
à n' el Doctor Robert
li entona nostre pob'e.

Y 'l metje—arcalde, tal
com lo pob'e salmeja,
l' Ajuntament toreja
d' un modo magistral.

***

—DIMARS SANT—

Lo salm del día diu:
«Deu misericordiós,
per 'questos regidós
¿geus de pietat teniu?».

Pró, Déu que no 's vol moure
d' 'hónt es, puig no 'ls créu pas,
's véu que 'n fa tant cas
igual que sentís ploure.

Per 'xó l' Arcalde nou
dins del *Salò de-Cent*,
ruxantlos de valent
'ls fà exclamar:—¡Ja plou!

***

—DIMECRES SANT—

Lo salm d' avuy fà aixís:
«que acabi aquet xivarri
y als arcaldes de barri
tornèulos 'l panís».

Ab véu molt fonda y trista
cantan aquet salm junts
'ls *arcaldets* difunts
de la *tropa planista*.

Més, Pons Piat—germans—
tremendo, á dret y á tort,
à tots condempna á mort
sense rentars' las mans.

***

—DIOUS SANT—

Aquet es lo salm d' are:
«Ab aygua fins al coll,
treyéu os d' aqueix toll
de cupas, Diví Pare».

Aixís en etern prech,
salmeja la pandilla
que pica à la *Pubilla*,
orant, á cops de béch.

Pró 'l metje Fivaller
sense contemplacions
'ls romp las oracions
á cops de salpasser.

***

—DIVENDRES SANT—

Lo salm d' avuy com resa:
«Senyor, no 'ns castigéu,
¿Perqué no 'ns perdonéu?
Lo que havém fet ja 'ns pesa».

L' efecte d' aquet plany
per pó, que no es per pena,
no inspira pas cap mena
de pena... ¡Han fet tant dany!

Per 'xó 'l pob'e que véu
dels concejals lo mal,
crida:—¡Ni un concejal
que quedi sense créu!

***

—DISSAPTE DE GLORIA

Avuy lo salm entona:
«¿Las tacas qui 'ns treurá?
¡Ay! ¿qui 'ns enterrará?
¡Oh, Deu! ¡¡Ningú 'ns abonall!»

Pró, la conciencia apart
'ls diu ab véu molt baixa:
—'N Samaranch, la caixa;
las tacas 'n Gallard.

Y 'l Fivaller doctó
fentlos 'ls funerals,
passan 'ls concejals
sens' Gloria la Passió.

***

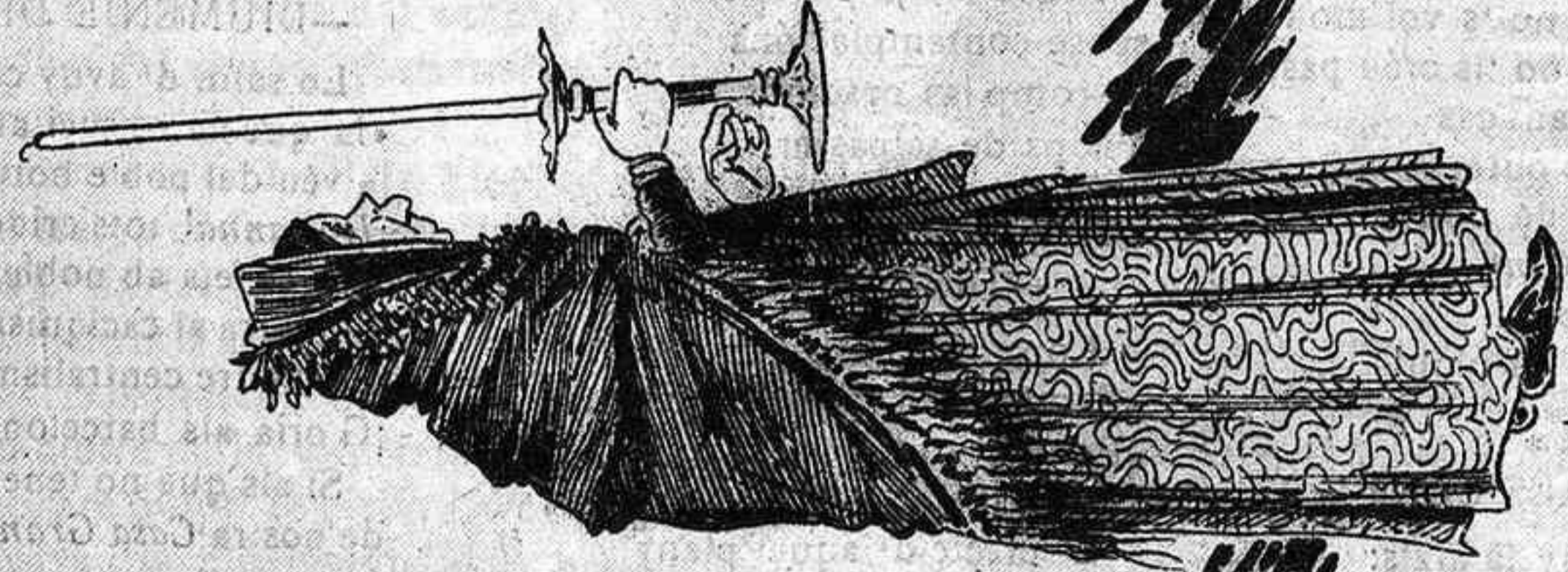
—DIUMENJE DE PASCUA—

Lo salm d' avuy cantém:
«Ja que ha ressuciat
la véu del poble honrat,
¡Hossanna! tots cridém.»

Si es feta ab nobles fins
la guerra al caciquisme
y al lladre centralisme,
¡Gloria als barcelonins!

Si als que no tenen *xuya*
de nostra *Casa Gran*
á tots se 'ls va escombrant...
¡¡ressoni l' *Al-leluya!!!*

PEPET DEL CARRIL.

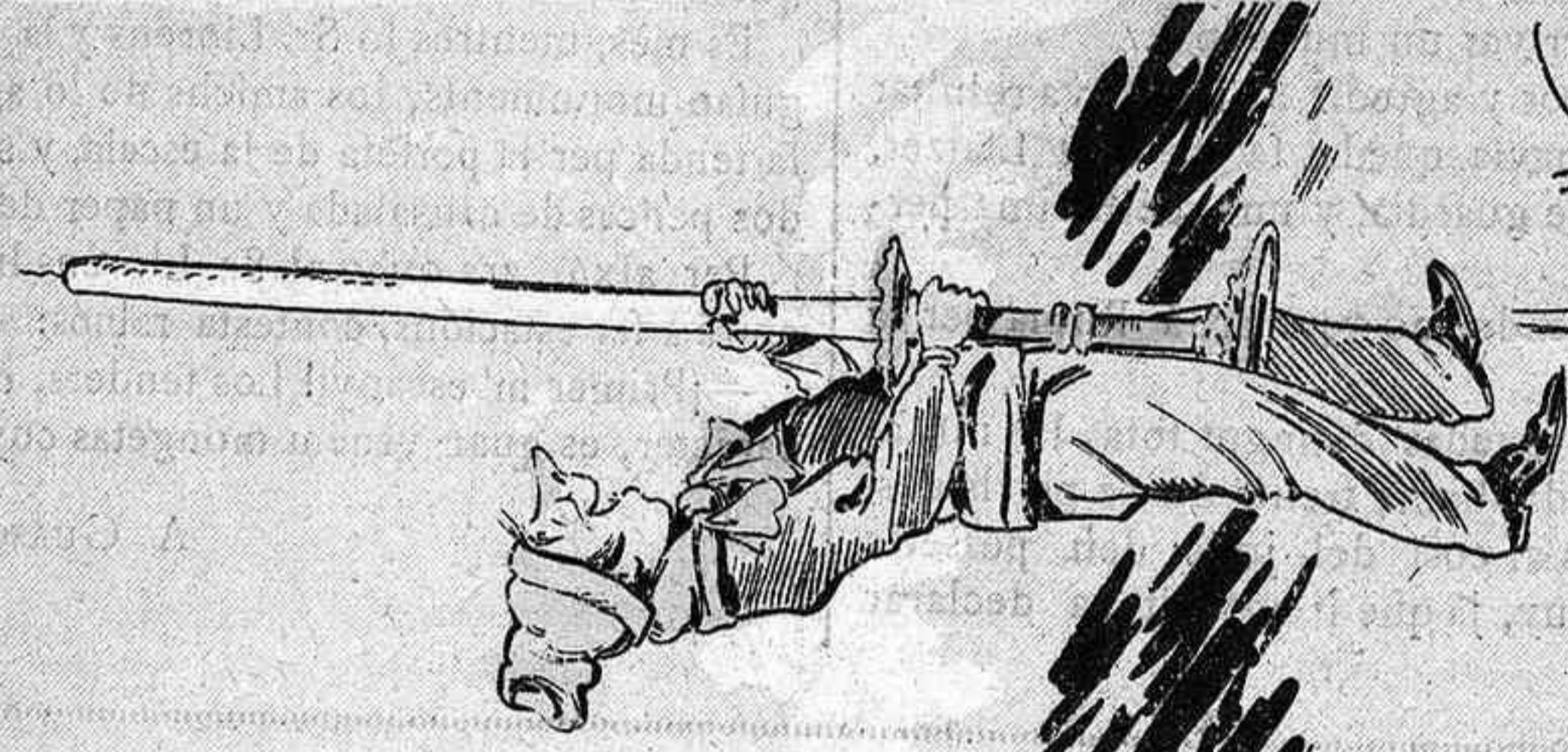
—Per quan defassin el *moliment*, encomanaré al vicari que 'm guardi el tros.

—¡Vuyt anys de matrimoni! Set ciris, set criaturas. Y aqui porto mes cera pel número vuyt!

Mal ciri porta don Panxo: s' ha trencat y l' hi fá ganxo!

—¡Lo méu, si qu' es llargaruti!

Encare 'n quedan. Encare veuréu als avis Tallarina del carrer Vermell conduhint á la brivalla pel curs de las venerandas estaciones de Setmana Santa. Gracias á tant sanitos exercici, la digestió de la sigronada s' elabora facilmente y las expansiones s' escampan al ayre lliure sens ofendre 'ls nassos ni las orellas púdicas del próxim.

Llopart

TEATROS

LICEO

La fama ab que venia precedit lo mtre. alemany W. de Haan quedá justificada en los dos concerts que ha dirigit, pero lo publich no ha correspost ni á los esforços de la Empresa ni tampoch á la galanteria dels mestres directores que han vingut á dirigit los concerts.

A excepció feta de los que doná lo mtre. Colonne (y encare no foren lo concorreguts que debían) en tots los demés l'abandono ha sigut la nota dominant.

Es un servey que l'actiu empresari Sr. Vehils, tindrà qu'agrahir á los propietaris del teatro, puig aquestos han demostrat que prefereixen en la temporada de Quaresma mes que á lo classich á una companyia qualsevol de opereta á fi de *desfogar* sos ímpetus ab la *aparició* del conjunt pantorrillesch que en dit género abunda.

Pera diumenje próxim festivitat de la Pasqua s'anuncia la inauguració de la temporada de Primavera ab una companyia d'ópera italiana de *primissimo cartello* pera donar las vint funcions compromesas en las condicions de la contracta.

Lo personal artistich á la part que números, no pot ser mes extraordinari ja que com mtre. director hi figura lo célebre Mugnone; com á sopranos y contralts las señoras Conde, Francescatti, Guercia, Martelli, Merroia, Savelli y Wall-Rossell; tenors Betti, Bonci, Bosch y Vaccari; baritonos Gnaccarini y Sottolana y baixos Cromberg y Caracciolo, además del aditament corresponent de segonas parts y comprimaris.

Las óperas que 's posarán en escena serán] *La Boheme*, *La Walkyria* y la nova de Massenet *Werther*.

Es de esperar una brillantissima temporada.

NOVETATS

Una de las artistas que ab mes poch temps ha lograt captarse mes simpatias entre nostre publich, es sens dupte la Sra. Mariani que ha deixat sentat un pabelló artistich tan notable que no te res que envejar á las artistas que de son género la habian precedit.

Mostra evident de lo que manifestém, ho siguié la funció donada dimars passat que per ser la de despido se vejé completament atestat lo teatro, prodigantse al final de la obra representada que ho siguié *Zazá*, una ovació com pocas vegadas habiam presenciat en nostres teatros, logrant lo públich que la célebre artista Sra. Mariani, demostrés son agrahiment ab verdadera conmoció, prometent tornar á visitarnos á la major breuetat possible.

Iguales demostracions lograren los primers actors de la companyia Srs. Zampieri y Paladini, aixis com també tot lo resto del personal que ab molt bon acert per part de la Direcció, feu presentar al publich.

Nosaltres, entusiastas de tot lo notable 'ns adherim per complert á l'entusiasme manifestat demanant á la célebre artista Sra. Mariani y á los dignes companys d'art que te en sa companyia, que siga *presto il ritorno*.

Pera debutar á últims de la setmana entrant, está contractada una numerosa companyia de opereta francesa que segons noticias á la par que repertori completament nou debem anyadir que las condicions artísticas de la companyia serán extraordinarias.

Si així resulta no será difícil obtenir profitosos resultats.

CATALUNYA

Dugas obras darrerament s'han estrenat en aquet teatro y las dugas portan la firma de Chapí. Son sos tituls *Los*

guerrilleros y *Los gendarmes*; de la primera ab dir que á la segona representació se retirá del cartell, queda fet ja lo *panegirich* que ha lograt, (y ab bastanta justicia;) la segona ó siga *Los gendarmes* á no ser tan inverossimil son argument hauria obtingut sens dupte un regular exit ja que la música si be está exenta de originalitat, puig recorda molt á Lecok en sa *Adriana Angot*, se fa recomenable algún número.

Pera dissapte próxim dissapte de gloria se anuncia l'estreno del saynete de Vega y Jimenez, estrenat ab exit en lo Apolo de Madrit, titulat *Amor engendra desdichas*, ó *el guapo y el feo y verduleras honradas*.

GRAN-VIA

Dugas obras novas 'ns han donat en la passada setmana obtenint favorable acullida *El querer de la Pepa* sarsuela de Casero y Larrubiera y Brull que si no está á la altura de la importancia que li ha donat la premsa de Madrit, ab tot, se fa recomenable y si be es un altra al *montón*, hu resulta ser al de's éxits.

L'altra obra estrenada ha sigut *La enredadera* que si son autor se proposá distreure als espectadores, ho lográ ab excés, ja que no 's para un moment de riurer en tot l'acte per las agudesas y escenas cómicas de que está carregada.

La execusió lograda en conjunt bastant acceptable y un xich exagerada per part del Sr. Mariné.

Dimars passat se despedí la Srta. Lázaro per haber complert son compromís ab la Empresa del teatro y la millor proba de las simpatias que ha obtingut entre nosaltres ha sigut que la Empresa l'ha reescurat pera lo próxim Maig. De moment l'amich Güell ha buscat una tiple de forsa pera sustituir la habent contractat á la reputada tiple Sra. Cubas, qual debut tindrà lloch en lo próxim dissapte de gloria.

Trobém acertada la elecció.

TIVOLI

Diumenje passat se despediren segons (los cartells) los diminuts artistas de la companyia del Sr. Bosch, ab la sempre aplaudida sarsuela *Los sobrinos del capitán Grant* que com totas las obras que executa aquesta companyia siguié perfectament desempenyada.

Pera la temporada de Primavera, qual inauguració tindrà lloch en lo próxim dissapte de Gloria, actuará una escullida companyia de sarsuela castellana y catalana, que segons noticias será la mateixa infantil del Sr. Bosch fent sa entrada ab lo viatge d'espectacle *De la terra al sol* que será presentat ab lo fastuós aparato que posseheix aquet teatro.

NOVETATS

CONCERTS D'EUTERPE

Pera dilluns próxim Festivitat de la Pascua, anuncia la llorjada societat coral *Euterpe de Clavé*, la inauguració de los concerts matinals que dará en lo present any, en lo elegant teatro de Novetats.

Lo programa escullit es sumament notable, puig que está compost del himne *Salut als cantors*, alborada *De bon matí* y coro descriptiu *Cansó del batre*, com á composicions á veus solas; de la *Invocación á Euterpe*, *Lo pom de flors*, vals *Lo Llobregat* y cantata *Catalunya* com á pessas de coro y orquesta, y además la marxa de la ópera *Tannhäuser* y sinfonias de *Mignon* y *Dinorah* com á las d'orquesta sola.

No duptem que ab tan sabros *menú*, comensará brillantment la societat que ab tanta honra com orgull ha resultat ser la digna hereva del gran Clavé.

UN CÒMICH RETIRAT.

¡¡A MATAR JUHÉUS!!

¡Apa macos! Acabeula de reventar mentres l' amo dorm.
¡La sóca es vostra!

Campanadas

Lo conegut y simpàtich gerent de la Empresa del Teatro Romea, D. Salvador Mir, fa ja algunas setmanes que 's veu molestat per una aguda afecció a la vista que 'l priva de dedicarse a la direcció de tan important colisseu. Li desi jém una prompte y radical curació.

*

Lo reputat fotógrafo Sr. Esplugas está formant un àlbum de literatura, dibuix y música, que será sens dupte, dels mes notables.

Hasta la hora present, té ja colleccionadas unas tres-centas fullas en las que 's llegeixen firmes tan reputadas com las de D. Joseph y D. Miquel Echegaray, Nuñez de Arce, Ricardó de la Vega, Ramos Carrión, Vital Aza, Taboada germans Álvarez Quintero, Eusebi Planas, Cusi, Cusachs, Sanz Castaño, S. Junyent, Foix, Triadó, y mestres Breñón Brull, Pedrell, Cotó, Granados, Fernandez Caballero, etc. etc.

Lo Sr. Esplugas se proposa reunir en son album travalls de tots los mes celebrats escriptors, dibuixants y músichs epanyols contemporanis, lo que farà de l'esmentat album un important document històrich del art en Espanya durant l'últim ters d'aquet sigle.

*

En l'últim número del setmanari castellà «Nuevo Mundo» 's publica un fragment de música de la sarsuela *Marijuana* que s'está representant a Madrid y de quina lletra es autor lo Sr. Jackson Veyan, un dels autors madrilenys que cobran mes bons trimestres.

Pero a jutjar per la lletra que acompanya a dit fragment, se veu que 'l senyor Jackson a pesar de's crescuts ingressos que li proporciona 'l teatro, está renyt ab l'ortografia.

Aquet bon senyor té a bé escriure *ojal* (tran) ab h com podria escriure *burro* ab v.

Per desgracia nostra, l'esmentat autor no es la única celebrat madrilenya qu' atropella l'ortografia y passa per sabia.

Es tan facil avuy en dia ferse una reputació a cópia de gacetillas d'encarrech.

Y nosaltres tan cándidos pera acceptar com a bonas las mamarraxadas que 'ns venen de Madrid, que per no tenir res ni als preceptes de la gramática s'enmotllan...

La regeneració teatral es tan necessaria com la regeneració administrativa.

*

Sembla que 'l bisbe de Madrid va amenassar ab excomunicar al governador civil, per haver aquesta autoritat oposat certs reparos a l'aprobació dels plans d'un edifici destinat a hospital.

Una excomunió es lo que li falta al governador de Madrid pera ferse simpàtich y popular.

Sempre recordarém l'efecte que va produhir l'excomunicació llensada per un mitrat contra 'l drama de Dicenta *Juan José*. Dit drama va ferse cèlebre alcansant un crescut número de representacions.

En l'actualitat ja no es possible tenir sort sense rebre una excomunió en tota forma.

*

Los yankees que van anar a la guerra per rahons de humanitat, atropellan barbarament en Filipinas a las donas y a las criaturas.

També per humanitat demanava 'l llop a l'ovella que 'l desembrasés d'un os que tenia a la gola y lo que volia era devorarla.

*

En *Pantorrilles* ara qu'ha perdut los bous, busca las esquellas.

Lo famós cacich ha quedat convertit per obra del actual govern, en electorero de vehinat.

Ja 's dedica a arengar als seus adictes en centros de menor cuantia, ni mes ni menos qu'un modest orador de club.

«Aun hay patria Veremundo» va dir emocionat als sócios del centro conservador liberal del districte sext.

«Aun hay barra en este mundo» dihem nosaltres, al veure que 'l cacich caygut se proposa encare continuar l'asquerós regnat de las *tupinadas*.

Per fortuna, 'l publich barceloni ha sortit del seu indiferentisme, y está resolt a rompre 'ls *tupins* dels que 's proposin adulterar lo sufragi.

*

Una explicació persuasiva, fou la donada pe 'l doctor Robert al Sr. Gallard (a) Lo Tintorer en la última sessió celebrada per l'Ajuntament, ab motiu d'una interpelació referent a la destitució d'arcales de barri.

Dita explicació va terminar ab aquestas ó parecudas paraulas:

«Si 'l Sr. Gallard no queda satisfet, aqui dintre, fora y en qualsevol part, estich a la seva disposició.»

Lo Tintorer que buscava tres peus al gat, va quedar convensut de que 'l gat tenia 'ls que li corresponian y que per anyadidura 'ls tenia molt ben posats.

Y 'l Tintorer va perdre 'ls colors y va ensenyar lo doublè.

*

Llegim:

«Lo ministre de la Governació ja no reb de nit, sino de deu a dotze del matí. Se van a restablir totas las costums del temps de Mari-Castanya.»

Si totas las costums de la esmentada época han de ser com aquestas, nosaltres serém los primers en celebrarlas.

A menos que 's vulga que 'ls ministres fassin com las *ratas-pinyadas* que sols surten de nit.

Lo qual no es de desitjar, porque de *ratas* ja n'estem tips.

*

Deyam en un número passat, que si tinguessim d'egir nosaltres l'alcalde de Barcelona, designariam al doctor Robert, porque tractanse d'un especialista en la curació de la tisis, y patint l'Ajuntament de la *caixa*, ell era la persona mes indicada pera adobarli.

Avuy a jutjar pe 'ls actes de virilitat y honradés realitzats per l'esmentat doctor, assegurém que si las intrigas de la política no 'l treuhen de l'arcaldia, la Pubilla barcelonina que per mor d'una administració poch escrupulosa havia arribat no mes qu'ab la pell y l'os, estará aviat sana y roja, feta un pom de flors, com en épocas mes ditxosas.

Lo doctor Robert familiarisat en lo maneig del bisturi, extirpará 'ls tumors de la malalta.

*

Lo primer que ha fet lo nostre arcalde honrat es renunciar als quatre mil duros que figuravan en pressupost per gastos de representació, recomenant que fossin destinats a socorros domiciliaris.

Quan s'en ha enterat lo Pagés es fama que ha dit: ¡Tafoll, tafoll, ara arreo que 'ls pagesos no som tan talossos com diuhen! Jo aixó ho he cobrat duro sobre duro, porque sense gastos de representació no 's pot fer comedia.»

*

Dijous passat va arribar a aquesta capital lo nostre bon amic D. Joseph Ximeno Planas, procedent de Sant Celoni, ahont estava estingint lo desterro que li fou imposat ab motiu del célebre procés literari conegut per «La Suripanta» y que no ha tingut de eumplir per enter, per haver rebnt lo *perdó*, un poch tranuítat, del Sr. Ferrer y Codina.

Ben vingut siga nostre estimat, y trobi prompte entre nosaltres, compensació a las contrarietats que ha vingut sufrint.

Per cutis lo Barberillo de Sans y una colla de politichs d' ocasió qu' han desertat de las filas pantorrillistas, pera ingressar en l' exercit silvelo-polaviejista.

A n' aquests senyors es precis no perdrels de vista, perque a jutjar pe 'ls seus actes son dels que van allá ahont senten olorets de euyna, per veure si poden arreplegar alguna tallada.

Convé, donchs, que 'l cuyner no estiga distret y al primer d' ells qu' agafi la tapadora de l' olla del pressupost li piqui 'ls dits.

Qui vu'gui talladas que menji *pantorrillas*.

En Samaranch que 's creya ser invencible per la seva oratoria, no 's pot acabar la *ovació* que va ferli divendres lo públich reunit en lo Saló de Cent.

Aquells crits de «¡lladres!» «¡trinxeraires!» «¡quina barral y ¡al carrer d' Amalia!» llensats mentres ell parlava, l' han convensut de que es mes fécil vestir als morts que convence als vius.

Som de la mateixa opinió.

A Madrid fou detingut l' altre dia un dement, que 's creu ser lo rey D. Alfonso XII y qu' exposava al públich lo seu programa pera la regeneració d' Espanya.

Aquet boig se proposa nombrar un ministeri de personas de reconegut talent que no perteneixin ni hagin pertenescut a la política.

Pera ennoblir los destinos administratius nombrará personal que gosi d' importants rendas.

Los sous que cobrin los ministres y demés funcionaris de son regne, serán com una espécie d' almoyna pera que la distribuixin entre las personas necessitadas.

Si aquest home sent boig ha format semblant programa, si tingués lo cabal judici, faria cosas profitosas.

La tan notable Societat coral *Euterpe de Clavé* celebra dissapte passat, una molt lluhida vetllada necrológica per honrar la memòria de son soci honorari, lo malaguanyat autor Sr. Vidal y Valenciano, vetllada que en veritat resultá tan digna de la *Euterpe* com del distingit escriptor a qui 's dedicava.

Després d' una excelent biografia del finat, tan sentida com ben escrita, que llegí admirablent son autor Don Conrat Roure, s' interpretaren diverses pessas musicals y 's llegiren várias poesias del Sr. Vidal y Valenciano, essent tots los números aplaudidissims. Entre 'ls artistas que hi prengueren part, recordem en la musical a las Srtas. Almasqué Pahissa y Fernandez y Srs. Casamitjana, Gutierrez, Coral y Viñolas y en la part literaria los Srs. Roure, Sales, Rojas, Balil y altres.

Per fi de festa 's posá en escena l' antiga comedia original del Sr. Vidal y Valenciano, *Tal hi va qui no s' ho creu* qu' obtingué un desempenyo molt ajustat.

Felicitem a la Societat coral *Euterpe* y li desitjem gloria y profit en la campanya de concerts que dilluns comensa en lo teatro de Novetats.

Litografia Barcelonesa

S. Ramon, 6
BARCELONA

SECCIÓ DE TELEGRAMAS

Del nostre servey... obligatori

BARRI DEL DESENGANY, 25, tarde—Acaba d' inaugurar-se 'l cassino 'els Desconsolats.

Hi pronunciat un discurs brillantissim encaminat a demostrar que may perdrem l' afició a las *pantorrilles*. A fi de fer *senyors*, cada diumenge donarem ball de criadas ab orquesta de ceguets dirigida per en Marcelo.

Planas y Caixals.

SANS, a l' hora de l' ápat:—En Silvela es la nina del meu ull. En Polavieja es lo meu carinyo. En Dato 'm té encantat. En Durán y Bas es l' home mes guapo d' Espanya...

Jo y trescents mes nos en anem ab ells, perque a ca 'n Planas y Caixals ja no guisan y trajinem molta gana.

Barberillo.

JERUSALÉM, a l' hora de comptar dinés:—Diuen que 'l doctor Robert ha renunciat als quatre mil *manxegos* per gastos de representació, que jo cobrava religiosament. ¡No 'm cap a la barretina!

Si es vritat, asseguro que 'l doctor Robert portará pochs capellans a l' enterro.

Pagés.

REGOMIR, a 3/4 de 15.—Hi volgut pentinar a l' arcalde y ell m' ha prés lo pel. Perdó. No hi tornaré may més.

Gall-Art.

LA FUNERARIA, després de la sessió:—Mentres jo parlava, del públich han cridat: «¡Lladres!» «Porteu-lo al carrer d' Amalia.» Estich convensut que no parlavan per mí.

Sam-Arranch.

Tota reclamació podra dirigir-se a l' Administració y Redacció

6, SANT RAMON, 6.—BARCELONA

¡Oh, gran prenda femenina!
Del cap l' adorno milló...
tu 'm causas admiració,
tu m' engrescas, mantellina.

De gracias tens un caudal
entre tos plechs, semblant onas;
ab tu son totas las donas
modelos de garbo y sal.

Ets adorno sense peros
y 'l propi per pregá á Deu...
¡Que son estranys aprop teu
los *cabassos* ó sombreros!

Sols perque es ta gracia tanta
los fervents del sexo hermós
voldríam que tot l' any fós,
com ara, Setmana Santa.

Perquè cada filla d' Eva
es ab tu Venus hermosa,
que 'ns atrau, per lo graciosa
y 'l cor mes gelat, subleva.

Ni 'l mes pur y cast José
quan contempla ab tu adornada
la dona mes desgarbada
se pot estar de di: ¡olé!

Y quan es la que 't lluheix
dona ab gracias naturals,
al seu darrera 'ls mortals.
¡Cristo! que 'n fonèm de greix.

En aquet cas no es desdora
exclamar: ¡Dona divina
arréncat la mantellina
ó estimam, perque t' adoro!

¡Mantellina com encanta
ta gracia, ton garbo y sal!
¿Per què per lo nostre mal
no es sempre Setmana Santa?